

İslamiyet; Terörü, Anarşiyi ve Fitneyi Yasaklamıştır

Kur'an, terörü lanetlemiş, anarşiyi ve fitneyi en dehşetli bir olay olarak nitelmiştir. İslamiyet, her türlü terör, zulüm ve ihaneti yasaklar; her türlü anarşiye, bozgunculuğa şiddetle karşı çıkar. İslamiyet, zarara zararlar karşılık vermez. İslam dini, adaleti tesis etmek, azgın nefislerin tahakküm ve istibdadını kırmak ve insan vicdanını itidal haline getirmek için taraf-ı ilahiden gönderilmiştir. Bu nedenle İslam bu konuda çok hassastır. Öyle ki, Kur'an, haksız olarak bir cana kıymayı, kan akıtmayı bütün insanlık alemine karşı işlenmiş en dehşetli bir cinayet olarak nitelendirmektedir.

Nitekim, Cenab-ı Hak : "Kim ki, bir cana karşılık veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık (ceza) olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa BÜTÜN İNSANLARI ÖLDÜRMÜŞ GİBİ OLUR. Her kim de bir hayatı kurtarırsa BÜTÜN İNSANLIĞI KURTARMIS GİBİ OLUR" (Mâide Sûresi, 32) buyurmaktadır. Kur'an, terör ile birlikte her türlü fitne ve fesadı da lanetlemiştir. Kur'an-ı Kerim, fitne çıkartan, toplum hayatında fitneye vesile olan ve yönetime geçtiği zaman fitne tohumları ekenlerin ifsat ve şerlerine dikkati çekmiş, bozgunculuğun dehşetini, fitnenin vahametini açık bir biçimde ortaya koymuştur : " O yeryüzünde iş başına geçti mi, orada fesat çıkarmaya, ekini ve zürriyeti kökünden kurutmaya koşar. Allah fesadı sevmez" (Bakara Sûresi 2/205)

Kur'an, fitneyi yasaklamıştır. Bir Ayet-i Kerimede Cenab-ı Hak : "Fitne, zulüm ve baskı adam öldürmekten daha korkunçtur" (Bakara Sûresi, 217) buyurmaktadır. Kur'an'ın bu gibi ayetlerinden tam istifade eden bir Müslüman'ın ruhunda düşmanlık, kin, vahşet yoktur. En büyük düşmanıyla bir nevi kardeşliği vardır. Mümin, "Yaratılanı hoş gördük, Yaratandan ötürü" hakikatini kabullendir. Mümin, muhabbet fedaisidir. Husumete vakti yoktur. Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim de, bir kısım insanların zararlarının diğer bir kısım insanlar tarafından engellenmesi neticesinde mabetlerinin zararlarından korunduğunu ifade ederek, inanların dikkatlerini zararların önlenmesine çekmektedir: "... Çünkü, Allah insanları birbirlerine karşı savunmasız bıraksaydı, şüphesiz o zaman, içlerinde Allah'ın isminin çokça anıldığı manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler (çoktan) yıkılıp gitmiş olurdu" (Hac Sûresi, 40).

Hz. Muhammed (s.a.v), rahmet ve şefkat peygamberidir. Kur'an-ı Kerimde Cenab-ı Hak : "(Resulüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik" (Enbiya Sûresi, 107) buyurmaktadır. Hz. Peygamber, güzel ahlakın bütün kısımlarını hayatında en güzel bir şekilde fiilen sergilemiş, hayatı boyunca ahabını fitneden sakındırmıştır. Fevkalade bir ciddiyet ve hassasiyet ile fitneden kaçınmayı emretmiştir:

"Fitneden kaçın! Çünkü o esnada dil, kılıç darbesi gibidir." (İbn-i Mace, Fiten, 24) "Şurası muhakkak ki, bir fitne, bir ayrılık ve bir ihtilaf olacak. Bu durum gelince Uhud'a kılıcınla git! Kırılıncaya kadar onu taşla çal. Sonra evinde otur. Hatta sana günahkâr bir el veya ölüm gelinceye kadar (evinden çıkma)" (İbn-i Mace, Fiten, 24) "Kıyametten hemen önce karanlık gecelerin parçaları gibi fitneler var. Kişi o fitnelerde mümin olarak sabaha erer, akşama kafir olur; mümin olarak akşama erer, sabaha kafir çıkar. O fitnede oturan, ayakta durandan hayırlıdır. Yürüyen koşandan hayırlıdır. Öyleyse yaylarınızı kırın, kırımlerinizi parçalayın, kılıçlarınızı da taşla vurun. Sizden birinin evine girerlerse Hz. Adem'in iki oğlundan hayırlısı olsun(ölen olsun, öldüren değil) (Ebu Davut, Fiten 2, Tirmizi, Fiten 33)